

Szeretet

Nincs fátyla, mi a telet messze űzze, csak a Lélek.

2019

MÁRCIUS

3. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Egyik plántál, a másik öntöz

A vezetők szolgálk, egyes és Isten munkatársai.

TARTALOM

- „Kapocs a másik emberhez”
- Híd a folyón
- MABAVISz-vasárnapi imatémák
- Hargita Tábori Szemle
- GYEK-tanfolyam volt Krasznán
- Meghívó női csendesnapokra
- Pletyka és rágalom

„Nagy probléma az apák hiánya a társadalomban, és ennek a következménye meglátszik azon, hogy a fiatalok elítéltek nagyon nagy százaléka apa nélkül nőtt fel. Vajon hova lettek azok az apák, akik küzdöttek a családjukért, akik készek voltak életüket is odaadni azért, hogy szeretteiknek jobb jövőjük, életük legyen?”

A vezetők gyülekezeteink élén

Nemrég megválasztottuk gyülekezeteink az új vezetőségeit. Minden közösségben nagy figyelmet kapott ez. Imádkoztunk előtte, türelemmel vettünk részt a hosszú nyúló gyülekezeti közgyűléseken, Isten akaratára figyelve szavaztunk, és azóta gyakran imában hordozzuk megválasztott vezetőinket.

A Romániai Magyar Baptista Szövetség vezetősége is megújul ebben a hónapban. Március 30-án, Kolozsváron a gyülekezetek képviselői megválasztják a Szövetségünk vezetőit a következő négy évre. Érdekel ez minket? Gondolunk a jelöltekre? Megálltunk, és elidőztünk kissé a februári Szeretet lap második oldalát olvasva? Vagy letudtuk ezirányú feladatunkat az imahéten, amikor imádkoztunk e témában!? Hogyan viszonyulunk Szövetségünk vagy gyülekezeteink vezetőihez? Lehet helyesen vagy helytelenül megítélni vezetőinket. Van felelősségünk ezen a területen!

Két szélsőség lehet hozzáállásunkban: ha nem törődünk vele, vagy ha rajongással versengünk valakiért. Mindkét szélsőség elidegenedést, szakadást eredményez. A krisztusi lelkület szeretetből fakadó érdeklődést, törődést, békességet és egységet munkál. Ezt a célt tartjuk szem előtt, ezért fáradozzunk!

Káros a nemtörődő hozzáállás! Szakadásra vagy elidegenedésre van ítélve az a közösség vagy egyén, aki így vélekedik: „Mi közünk nekünk Dávidhoz? Nincs semmi közösségünk Dáviddal, semmi örökségünk Isai

(folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ **Új bank- és energiaadó Romániában.** Forgalmuk 2%-át kell befizetniük az energiatermelő cégeknek Romániában különleges adó címén. A bankok tőkéjük körülbelül 1,2%-át kötelesek befizetni a 114/2019-es kormányrendelet értelmében.

■ **Brexit-szavazás.** A brit parlament alsóháza januárban és februárban is nemmel szavazott a Theresa May miniszterelnök által az EU-val kialakított kilépési egyezményre, amely Nagy Britannia március végi kilépését hivatott volna szabályozni az EU-ból. A szavazás további bizonytalanságot szült politikai körökben és a pénzügyi piacokon. Theresa May február 27-ig kér időt, hogy új javaslatot terjesszen az alsóház elé a Brexit további menetéről.

■ **Lelkipásztori igazolványok megújítása.** Folyik a Szövetség kötelékében dolgozó lelkipásztorok, gyülekezeti vének, diakónusok adatainak begyűjtése a szolgálattevői igazolványok kiállításához. Kérjük az érintetteket mihamarabb kitölteni a www.rmbgysz.ro/lelkipasztori-igazolvany-adatok internetes címen található űrlapot, és így beküldeni adataikat.

■ **Az észak-koreai keresztyének Biblia utáni vágya** olyan erős, hogy készek kockáztatni a 15 éves munkatábor vagy akár a halált is, hogy megszerezzenek egy példányt Isten Igéjéből. Ez állítja Rachel Godwin, a World Help keresztyén humanitárius szervezet munkatársa, akik azon dolgoznak, hogy 100.000 Bibliát csempésszenek az országba.

„Még mindig számtalan hívó él szerte ebben az elszigetelt országban, akik vágnak a Bibliára”, írta Godwin a FoxNews hasábjain. „Néhányan még soha életükben nem látták a Szentírást, de tudják, hogy bármit megtennének azért, hogy kezükben tarthassák.” Az észak-koreai keresztyének egyik csoportja kora reggel beszáll egy halászhajóba és egy folyó közepéig evez, hogy együtt olvashassa Isten Igéjét, távol a kormány látókörétől. Ha rajtakapják őket bibliaolvasás közben, azonnal 15 év munkatáborra, vagy halálra ítélik őket. Az észak-koreai keresztyének számára egy új Biblia „a legnagyobb ajándék, amit valaha kaphatnak”, írta Godwin. [www.nicelife.hu]

„Kapocs a másik emberhez”

■ 2019. MÁRCIUS 17., A BAPTISTA SAJTÓ NAPJA

Fatalok írásait olvastam a Szeretetben az ősszel és a télen, a hargitai táborozásról és a zilahi országos konferenciáról. Aztán újra meg újra átolvastam a rövid, de igen változatos kis szövegeket. Közülük, témánként, egyet-egyét kiemelnék, arra figyelve, hogy milyen szavakkal kezdenek, majd miként fűzik tovább a mondatokat, és hogy sikerül a közlés lezárása.

A zilahi országos konferenciáról

„Néha furcsának tartottam Isten szabadságát” – így indította élménybeszámolóját K. Kata baróti fiatal. Érthető kezdés, és az is megfog, hogy személyes. Állítását azonnal megokolja: „hiszen ő szabja meg a határokat”, amire aztán rá is kérdezi: „milyen az a szabadság...?”. Simán jön a folytatás: „Nem láttam be...”, amihez ugyancsak kapcsolódik a következő mondata: „De ahogy kezdtem felnőni...”. A sort még kibővíti: „Azt is be kellett látnom...”. És a szöveg eléri a tetőpontot: „Hordoz valamiféle gyönyörű békességet magában...”, megerősítve ezt is egyéni vonással: „Olyankor érzem azt...”. Hajlik a gondolat, ereszkedése már rövidebb: „Ezért jó egy ilyen konferencia...”, és a summa mellett – ránk jellemzően – fel is szólít: „...ha hajlandó vagy megnyitni a szíved”. Gondolom, az olvasó kitálja, hogy a konferencia fő témája a „szabadság” volt. És következnek a teljes szöveg:

„Néha furcsának tartottam Isten szabadságát, hiszen ő megszabja a határokat, és milyen az a szabadság, amikor határok közé vagyunk szorítva? Nem láttam be, hogy ez fenn lenne. De ahogy kezdtem felnőni és Istent is megismerni, a bűneim következményei beláttatták velem azt, hogy Isten semmit sem úgy ad, ahogy a világ adná. Azt is be kellett látnom, hogy az ő szabadsága is teljesen más, mint amit mi szabadnak vélünk. Hordoz valamiféle gyönyörű békességet magában, valami felfoghatatlan csodát, ami végigárad egész lényünkön. Olyankor érzem azt, hogy a lelkemmel tudok élni, és aki lélek szerint él, azt a törvény már nem tudja megítélni. Ezért jó egy ilyen konferencia, mert itt megtapasztalhatod, hogy milyen a szabadság, ha hajlandó vagy megnyitni a szíved.” (Király Kata, Barót, Sz-dec., 12. old.)

A hargitai ifjúsági táborozásról

Egy tudósító pontosságával indítja írását M. Henrietta kibédi fiatal: „Második alkalommal vettem részt...”, és mindjárt még valami fontosat előre hoz: „Hálás vagyok...”. Ezt követi, jó fotós módjára egy közelkép, mert a sokféle tábori programból a csoportfoglalkozást emeli ki és részletezi. „A hét során...” – a terjedelmes zárómondatban mégiscsak említést kapnak a táborozás örök élményei. A

(folytatás a 7. oldalon)

(folytatás a címloldalról) fiával!” (2Sám 20:1-2, 1Kor 12:16). Nem mondhatjuk (gondolhatjuk): „Foglalkozzon minden gyülekezet a maga dolgaival, az elnökség vagy a Szövetség tanácsa pedig tegye azt, amit jó-nak lát.” Isten előtt természetesen vannak egyéni felelősségeink, de a Krisztus követése közösségi élet is. Hordozzuk hát szívünkben vezető testvéreinket, imádkozunk érettük minden nap (Kol 4:3, 1Thessz 5:25, Zsid 13: 18)!

A másik szélsőség: versengés valakiért. Pártoskodáshoz vezethet az is, ha valakit rajongással szeretünk, és azt emelni akarjuk. A korinthusi gyülekezetben ez volt az egység egyik gátja. Az 1Kor 3:5-9 verseiben Pál apostol tisztázza a gyülekezetre nagy hatást gyakorló vezetők helyes megítélését. Róluk azt mondja, hogy ők olyan szolgák, akik Isten szántóföldjének munkásai. Az egyik plántált, a másik öntözött, de a növekedést az Isten adta. Helytelen, amikor a „plántálót” az „öntözővel” szembeállítják, és valamelyiket a másik ellenében rajongással követik. Minden munkás értékes Isten előtt, de amikor pártoskodás alakul ki vezetők körül, akkor Pál sarkosan fogalmaz: a plántáló semmi, de az öntöző is semmi. A „semmit” nem lehet a másik „semminél” jobban szeretni, vagy balgaság valamelyik „semmihez” tartozni és azzal büszkélkedni. „Azért sem a ki plántál, nem valami, sem a ki öntöz; hanem a növekedést adó Isten” (1Kor 3:7). Valljuk, hogy Jézus nélkül semmit sem tudunk cselekedni (Lk 15:5).

A vezetők helyes megítélése

Nem tudunk arról, hogy Pál, Péter vagy Apollós versengtek volna egymással, vagy tábort szerveztek volna maguk körül. Ennek ellenére a korinthusi gyülekezetben kialakultak pártok személyük mögött. Pál apostol levelében azzal oldja az ellentétet, hogy rámutat a viszálykodás gyökerére. A viszálykodás a lelki kiskorúság jele!

Ezért úgy szól hozzájuk, mint testiekhez, mint a Krisztusban kiskorúakhoz. „Amikor ugyanis irigység és viszálykodás van közöttetek, nem testiek vagytok-e, és nem emberi módon viselkedtek-e?” (1Kor 3:3). Ha van civakodás közöttünk, az a kiskorúak testies viselkedésére utal.

Majd tisztázza, hogy ki ő, és ki Apollós a gyülekezet életében. „Hát ki az az Apollós, és ki az a Pál?” „**Szolgák csupán!**” Szolgáknak nevezi magát és Apollóست, azaz diakónusnak. Isten felhasználta őket a gyülekezet hitre jutásában. Szolgálatuk nem volt egyforma, de nincs értelme vitatkozni azon, hogy melyik a fontosabb, mert „az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja” (1Kor 3:7). Bűn embereket bálványozni! Láthatjuk, hogyan tiltakozik ez ellen az apostol. Ezért Pál Istenre irányítja a figyelmet. Ő bízott meg a szolgálattal, és Tőle függ az ember szolgálatának az eredménye is. De ez nem jogosít fel senkit sem arra, hogy figyelmen kívül hagyja a vezetők intéseit. Ezért hangsúlyozza Pál, hogy mindegyik úgy szolgált, „ahogy megadta neki az Úr, és mindegyik majd a maga jutalmát kapja.”

Igen fontos az is, hogy a gyülekezetek és a Szövetség vezetői éreztes-sék a tagság felé azt, amit Pál apostol megfogalmazott, hogy **a szolgák egyek.** „Aki ültet, és aki öntöz: egyek!” (1Kor 3:8). Apollósról Pál apostol itt is és más helyeken (pl. Róm 16:7) szeretettel és teljes megértéssel szól, nem engedi, hogy a gyülekezeti pártok kijátsz-szák őket egymás ellen. Ők egyek! Ugyanannak az Istennek szolgái, egy csapatban dolgoznak, egy a céljuk, még ha más is a feladatuk. Legyen kiemelt imatémánk Megváltónknak könyörgése: „De nem értük könyörgök csupán, hanem azokért is, akik az ő szavukra hisznek én bennem; hogy mindnyájan egyek legyenek... Én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, nekik

adtam, hogy egyek legyenek, ahogy mi egyek vagyunk” (Jn 17:20-22).

Ha tehát úgy tekintünk vezetőinkre, mint szolgákra, akik egyek, akkor ez visszatart a pártoskodástól, ami jó. De ők Istennek nemcsak szolgái, hanem munkatársai (szünergói) is. „Mert mi **Isten munkatársai** vagyunk, ti pedig Isten szántóföldje, Isten épülete” (1Kor 3:9). Kiváltság ott dolgozni, ahol Isten a munkaadó, vezetőink pedig az inasai. Amennyire kiváltság ez, legalább akkora felelősség is! Legyen imatémánk, hogy vezetőink mindig Istenre figyeljenek, és az Ő munkáját végezzék hűséggel!

Hogyan viszonyuljunk a

Biblia szerint a vezetőinkhez?

Becsüljük őket. „Kérünk titeket, testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik előjáróitok az Úrban, és intenek is titeket, és munkájukért nagyon becsüljétek őket. Éljetek egymással béke-ségben” (1Thes 5:12-13, 1Tim 5:17).

Hallgassunk rájuk. „Bízzatok vezetőitekben, és hallgassatok rájuk, mert ők vigyáznak lelketekre úgy, mint akik erről számot is adnak. Hadd tegyék ezt örömmel, és ne sóhajtozva, mert ez nem válnék javatokra.”

Részesítsük őket anyagi és lelki javainkból. „Nem tudjátok, hogy akik a templomi szolgálatokat végzik, a szenthelyből származó eledellel élnek, és akik az oltár körül forgolódnak, az oltárra vitt adományokból részesednek? Így rendelte az Úr is, hogy akik az evangéliumot hirdetik, az evangéliumból éljenek” (1Kor 9:13-14, Mt 10:10).

Nézzünk bizalommal Istenre, és a következő négy évre!

Nagy István
Nagyfalu

Híd a folyón ■ Missziói konferencia volt Zilahon

iteles és gyümölcsöző evangelizáció a magyar ajkú emberek között”, hirdették majd minden ajtón a plakátok a konferencia mottóját. Mert „az evangélium már csak ilyen”, folytathatnánk a 2019. január 26-án Zilahon megtartott missziói konferencia egyik jeles meghívottjának kedvenc fordulatával. A kérdés csupán az, hogy mi hozzájárulunk ehhez a gyümölcsözéshez és hitelességhez, vagy elveszünk belőle? A folyó fölött vagyunk hidak, vagy mellette?

Ezeket a kérdésekre is kereste a választ a Szövetség idén is megrendezett éves motiváló találkozója, Budai Lajos missziói alelnök szervezésében. „Az én Atyám mindeddig munkálkodik, én is munkálkodom”, idézte köszöntésként Nagy Ferenc zilahi lelkipásztor a Jn 5:17 második felét. Rádi Gyula az egy Péter kettőből idézett az imaáhitat folytatásában: „Akik egykor nem az ő népe voltatok, most pedig Isten népe vagytok, akik számára nem volt irgalom, most pedig irgalomra találtatok.” „Isten munkálkodik, de rajtunk keresztül. Elkötelezettség nélkül, személyes felelősségvállalás nélkül nagyon könnyen kiállunk a munkából. Isten elvárja ezt tőlünk, mert ő elkötelezte magát. A meghátrálásnak nincs helye az életünkben.” Az áhítatot dicsőítő énekek egészítették ki, amelyben Elekes Eszter, Elekes Attila, Pápai Lajos és Balogh Sándor vezették a gyülekezetet.

Budai Lajos nagyváradi lelkipásztor és Pardi Félix szövetségi elnök – mindketten volt zilahi lelkipásztorok – köszöntötték a gyülekezetet. „A misszió igazán az imaház falain kívül történik, mégis hasznos egy ilyen konferencia: Isten erősít meg általa.” Pardi testvér a 2Kir 7. részéből idézte a belpoklosok örömmondásának történetét. „Ezek az emberek lefektetik a modern misszió alapjait. Mit történik, ha hallgatunk? Az önzés itt a kérdés: amíg ezek az emberek csak ettek és ittak, csak magukra gondoltak, Isten nem tudta használni őket. És ez így van ma is. De felébredt a lelkiismeretük, és attól kezdve, hogy vinni akarták a jó hírt, Isten kezében hasznos eszközökké váltak. Ne legyünk önző emberek!”

Több missziós területről, projektről is beszámoló hangzott el. Ezek sorát Kiss Lehel, az új décsői misszió vezetője nyitotta. „Jó hír, hogy az elmúlt évben új magyar baptista gyülekezet alakult Erdélyben. És nem is a «magyaron», vagy a «baptistán» van a hangsúly, hanem azon, hogy voltak emberek, akik Jézus Krisztus evangéliumát megértették, újjászülettek, megkapták a Szentlélek ajándékát, és kegyelemből új gyülekezetet alapítottak Magyardecén. Volt olyan időszak, Kornya testvér idejében, amikor a Szatmárnémeti és Nagybánya közötti szakaszon negyven magyar baptista gyülekezet és misszióállomás működött. Abban az időben nem volt nagy hír egy új gyülekezet megalakulása, de ma már az.” „Tótós Márton testvér mondta, ahányszor találkoztunk: «Más a vető és más az arató». És gyakran megfogalmazódott bennem, hogy vetek, vetek, de mikor aratok már!? Olyan jó lenne aratni is! Mert a vetéshez képest keveselltem az aratást. Így volt ez Décsén is, más vetett, és mi arattunk. Még a református lelkész is vetett el igéket ezeknek az embereknek az életében, de Isten felhasználta a próbákat, vagy az internetet is. Így hívott fel a Laci testvér egy vasárnap este, egy varadi szolgálatom után, amit az interneten nézett. «Be szeretnék merítkezni!» – mondta, s meghökkenstem. «De vagyunk vagy haton, heten», folytatta, s akkor már éreztem, hogy komoly a dolog. Aztán két hét múlva meglátogattak minket Szamosújváron, és attól kezdve rendszeresen jöttek. Ez nem az én munkám volt, hanem Isten ajándéka, kegyelme. Az is jó, ha más aratja le, mert az Úr a vetés, és az Övé az aratás is.”

Boros Róbert a szerbiai magyar baptista gyülekezet felé történő missziót ismertette, majd Kajcza János lelkipásztor beszélt a nagyváradi romamisszióról és személyes megtapasztalásairól Istennel. Giorgiov Adrián nagyváradi lelkipásztor évek óta látogat Afrikába, Kenyába. 2018-as missziói útjáról láthattak videót a résztvevők, amelyre Borzasi Dávid kísért el, Brassóból. Konkrét imatéma is elhangzott a kenyai misszió kapcsán: a misszió egyik munkatársa, a hetente 750 árvagyermek ellátását >>>

>>> szervező Margareth testvérnő rákbetegség miatt az Úrhoz költözött, ezért az Urat kérte a gyülekezet, hogy rendeljen új szolgálattelvőket, s hogy az érintett család jusson anyagi forráshoz a temetés költségeinek kifizetésére. „Kárpátalján is szükség van arra, hogy vessünk”, folytatta Kelemen Szabolcs, a Szövetség által kiküldött kárpátaljai lelkipásztor a külmisziói beszámolókat sorát kisdobronyi pillanatképekkel evangelizációról, gyermekmunkáról. Testvérünk felesége az árvaházból kikerült lányok fele szolgál. „Az ismert anyagi nehézségek ellenére úgy látom, hogy mégsem főleg fizikai akadályokkal küzdünk a misszióban, hanem lelkiekkal, amikor az Úr Jézus nem oda kerül, ahova kellene.” Szabó Attila és felesége, Csilla öt és fél évet szolgáltak misszionáriusként Nepálban, és két évet Egyiptomban, erről osztottak meg képeket, videókat. „De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akiről nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül?” – szölt testvéreink mottója.

Budai Lajos moderálta Révész Árpád, Szűcs Dávid, Bándi Sándor és Kovács Barna fórumbeszélgetését, amely a misszió áldásait, akadályait és új módszereit járta körül. „A gyermekmunka csupa áldás”, mondta utóbbi, „bár hosszú út vezet egy gyermek megtéréséig.” „Sokféle áldás van, amit csak a misszióban lehet átélni”, mondta Szűcs Dávid. Révész Árpád a misszióra való felkészítés, felkészülés fontosságát hangsúlyozta. Az akadályokról szólva elhangzott, hogy gyakran éppen a gyülekezet az egyik legnagyobb akadály.

A konferencia zárásaként Durkó István, a Magyarországi Baptista Egyház missziói igazgatója tartott előadást „Hiteles és gyümölcsöző evangelizáció a magyar ajkú emberek közt” címmel. A hondurasi Choluteca-folyó látványosságával, a semmibe vezető híddal szemléltette olykor sikertelen próbálkozásainkat az emberek elérésére. Az említett híd alatt folyó víz egy természeti katasztrófa következtében másfele kanyarodott, így a híd hivatás nélkül maradt. „Ha igaz, hogy az egyház a híd és a világ az alatt levő folyó, mi történik, és egy ilyen helyzettel találkozunk, hogy a folyó mostmár máshol folyik, mint ahol a híd van, akkor mit kell tenni? Ha semmivel nem foglalkozunk, akkor tulajdonképpen azt mondjuk, hogy ez az egyház nem más, mint egy turisztikai látványosság.”

Durkó testvér teljes előadása és az egész konferencia visszanezhető a zilahi gyülekezet Youtube-csatornáján. Az egyetlen, amit testvéreink nem rögzítettek, a finom ebéd volt, és a mögötte dolgozó szilágysági vendégszereket, amelyet lehetetlen bitekre venni.

Gönczi Géza

Köszöntés vasmenyegzőre

Február derekán a világ egy része azt az angolszász eredetű Bálint-napot ünnepli, amely „szerelem-napja”-ként híresült

el, köszönhetően a kereskedelmi propagandának. A világ másik része pedig a „Házasság hete”-nek hűséges kitartásra buzdító, bibliai értékeket hordozó üzenetét hallgatja és igyekszik megélni. Mindezek a modern eszmék még sehol sem voltak, amikor **1954. február 6-án Soós Vince és Papp Margit házasságot kötöttek.** Ez a házasság idén 65-ik évfordulójához érkezett. Ezt az emberi életben meglehetősen ritka eseményt a házasságot megáldó, és abban folyamatosan jelen lévő Isten mellett a kitartó, és töretlen házastársi hűség hozta létre. Hadd legyen a Soós-házaspár további életére érvényes a 65-ik Zsol-tár szava: „Boldog az, akit Te kiválasztasz és magadhoz fogadsz, hogy lakozzék a Te tornáczaidban.” (Zsolt 65:5) A különleges évforduló alkalmából szív-ből jövő szeretettel köszöntik őket gyermekeik, unokáik és dédunokájuk! **[Vejük, Füstös Gyula lp.]**

Gyémántmenyegző Kémeren

2019. január 15-én ünnepeltük **Kato József és Eszter** 60. házassági évfordulóját, családi körben. A megtett útra visszatérve az ünnepek kifejezték hálájukat Istennek a tapasztalt áldásokért. Mindenért az Úr legyen a di-

csőség! Isten házasságukat két leánygyermekkel, 8 unokával és 8 dédunokával áldotta meg. Kívánjuk, hogy az Úr áldja meg őket hűséggel egymás iránt és Isten iránt. **[A család]**

MABAVISz-vasárnapi imatémák

Mint minden év február első vasárnapján, idén is szeretettel gondoltunk a nagyvilág baptistáira, mindazokra, akik velünk együtt azt a hitet nyerték, amely a szenteknek adatott. Az ebben az évben 410. évét ünneplő baptista felekezet hosszú és szép útra tekinthet vissza. Külön szeretettel gondolunk magyar baptista testvéreinkre, és azokra, akik valamilyen formában kötődnek a Magyar Baptista Világszövetséghez (MaBaVisz). A 19. század közepétől a Kárpát-medencében a magyar baptistáknak meghatározó szerepük volt a baptista gyülekezetek megalakulásában. Isten ezt a kicsiny, de megáldott, számára kedves nyáját sokszor felhasználta céljainak elérésére a magyarok és más nemzetek között. Jelenleg 6 tagszövetség – Magyarország, Erdély, Észak Amerika, Kárpátalja, Felvidék, Vajdaság – alkotja a Magyar Baptista Világszövetséget. A következő sorokban a tagszövetségek hálaadással feltárt imakéréseit ismertetjük.

Dr. Gergely István MABAVISZ elnök

HÁLAADÁSOK ÉS IMAKÉRESEK

Magyarország

- Imádkozzunk, hogy a megtérők száma növekedjen;
- hogy a közösségeink, gyülekezeteink egészségesek és erősek legyenek;
- hogy az oktatási és a szociális intézményeinkben tudjuk hitelesen bemutatni Krisztust;
- hogy a gyülekezetplántálásainkat Isten áldja meg;
- hogy a budapesti Benczúr u. 30 számú épület felújítása jól haladjon!

Észak-Amerika

- Hálát adunk, hogy Szövetségünk megérte a 110. évfordulót;
- Imádkozzunk a megválasztott vezetőkért, hogy Isten adjon nekik lelki látást szövetségünk ügyeinek intézésében, a misszió szervezésében itt az új hazában.
- Hálát adunk szövetségünk legfiatalabb gyülekezetéért, amely nemrég alakult Venice-ben, Florida ál-

lamban, Kulcsár Attila testvér vezetésével. Imádkozunk értük!

- Hálát adunk a torontói Magyar Baptista Gyülekezet új imaházáért. Kérjük testvéreinket, hogy velünk együtt imádkozzanak a torontói testvérek missziómunkájáért!
- A Cleveland-i és a Chicago-i gyülekezetekben a lelkipásztorok meghívása folyamatban van. Kérjük a testvéreket, imádkozzanak, hogy az új lelkipásztorok minél előbb elfoglalhassák szolgálati helyüket, s hogy a régi és új szolgálattevők testvéri egységben és szeretetben tudjanak együtt munkálkodni.
- Hálások vagyunk az Úrnak és gyülekezeteinknek, hogy minden évben két ifjúsági találkozót szervezhetünk. Ebben az évben, Floridában (Venice) és Chicagóban szervezzük az ifjúsági találkozókat. Ezeken kívül, idén fiataljaink missziós utat szerveznek Erdélybe, amikor elsősorban a románok felé szeretnének szolgálni. Imádkozzunk értük!

Vajdaság

- Hálát adunk az Úrnak, hogy bár nagy az elvándorlás, és többen a mennyei hazába költöztek, közösségeink nem fogytak.

- A gyülekezetek sokrétű szolgálatáért: gyermektáborok, nők közötti szolgálat, különböző szükségekben lévők megsegítése, iratmisszió.
- Kérjük az aratás Urat, hogy állítson munkába fiatalokat, akik bekapcsolódnak különböző szolgálatokba
- Kérjük a Szentlelket, hogy újítsa meg bennünket.
- Imádkozzunk, hogy a folyamatban lévő építkezéseket befejezhessük Szabadkán, Csantavéren, Bácskossuthfalván és Múzslyán!

Felvidék

- Hálát adunk a dunaszerdahelyi ifjúság működéséért és a kiterjedt munkájukért.
- Hogy ismét van a gyülekezetből indult teológusunk, igei szolgálattal, aki egyben gyülekezetünk kántora is.
- Az Imádkozó Édesanyák csoportjáért, mely három

éve működik.

■ A jó Isten megtartotta Pálkovács István rimaszombati lelkipásztort a szellemi szolgálatban a tavalyi szellemileg kimerítő év után.

■ Kéréssel hozzuk az Úr elé a dunaszerdahelyi gyülekezetplántálás fejlődését, a szórványmisszió folytatását.

■ Imádkozzunk, hogy jöjjenek új családok és gyermekek az Úrhoz gyülekezetünkbe.

■ A megszűnőben lévő negyedi gyülekezetért (ahonnan indult a felvidéki misszió).

■ Hogy a klenoveci gyülekezetvalódi anyaggyülekezetünk legyen.

Erdély

■ Imádkozzunk a Szövetségünkben ez év márciusában megtartandó vezetőségi választásért.

■ Hogy az Úr hívjon el új lelkipásztorkokat.

■ Hogy legyen ez a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteknek a növekedés és egység éve.

■ Hogy ajándékozza meg a gyülekezeteinket ebben az évben is az Úr frissen megtért és szolgálatra odaszánt családokkal.

■ Fiataljainkért, hogy ragaszkodjanak Isten Igéjéhez.

■ Gyülekezeteinkből kivándorolt testvéreinkért, hogy ahol tartózkodnak, ott lelkiileg erősödjének meg és ragaszkodjanak az Úrhoz.

Kárpátalja

■ Hálások vagyunk Istennek a szeretetért és végtelen kegyelemért, amit megtapasztalhatunk itt Ukrajnában, Kárpátalján a háború, az infláció, munkanélküliség, illetve a nagymértékű elvándorlás közepette!

■ Imádkozzatok a gyermek és ifjúsági munkáért!

■ Hű szolgálattévőkért!

■ A szociális munkáért, testvéreinkért, kik ebben a szolgálatban fáradoznak, a gáti roma és kigyósi magyar baptista gyülekezetekben működő napközi és gyermek étkeztetés programért!

Zsemlye Alfréd: **Tavaszkell**

*Tavaszt remélek a lágymeleg februári szélben,
S a télben hatását tapasztalom az olvadozó hóban,
S míg az életet nézem elmúlóban, amint tovahömpölyög
A békésen folydogáló Körös habjain egy-egy híd alatt:
Tavaszt vágyok a langymeleg emberi szívben,
Mely a télben jéggé fagyott, s felhagyott a szeretettel.
A szívekben, melyeknek ágairól már rég lehullott a zöld
remény.*

*S rajtuk pillanatkeletek örömrügyét megdermeszti a nagy,
S az örökös nehézség, mint váratlan és kíméletlen fagy.
Olvadás kell azoknak is, kinek boldogságát betakarta
A bánat vastag hótakarója, s kiknek nincsen jóakarója,
Sem párfogója nincsen. Kiket elszigetelt mindenkitől
A sebek, viszály vagy a harag kilométer-nagy hótórlasza.
Azoknak is tavasz kell, akik eltévedtek a kételyek és
Félelmek hóiharában, s tavasz azoknak is, kiknek arcán
Jégcsappá fagyott a fájdalom könnypatakja,
Azoknak, kiket rabságban tart a függőségek jégbarlangja.
Tavaszkell azoknak is, akik alatt betört a siker vékony jege,
S mélyre süllyedt életüket megfagyasztja a kudarc-tó hidege.
Tavaszkell az egész világnak, erre várnak a nemzetek.
Itt is, ott is tüzeket gyújtogatnak, mik meg nem mentenek.
Ébredést nem hoznak, lelkekben újra lángot nem keltenek.
Mert nincs fáklya, sem máglya lángja mi a telet messze űzze,
Csak egyedül a Lélek tavasza, melyben lobog az Isten tüze.*

VÁLASZTÓKONGRESSZUS ELÉ

Kedves testvérek! A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége választókongresszust tart a **Kolozsvári Magyar Baptista Gyülekezet imaházában 2019. március 30-án**, de. 10 órai kezdettel. Kérjük szeretettel a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket, hogy a kongresszuson a Belső Szabályzat 43. cikkelye (lásd: rmbgysz.ro/szabalyzatok) alapján képviseltessék magukat. További részleteket és napirendet a Szeretet februári számában olvashatnak. A választások előkészítése érdekében, a Belső Szabályzat 59. cikkelyének értelmében, sor került a lelkipásztorok jelölő gyűlésére. Ez alkalommal – január 15-én Szilágynagyfaluban – a következő jelöltek lettek állítva: elnökjelöltek Pardi Félix és Borzási Pál; főtítkárijelöltek Szűcs Sándor és János Csaba; főtítkárhelyettes jelölt Rajna Ottó; alelnökjelöltek Fazakas György, Szabó László, Budai Lajos, és Veress Ernő. A kongresszusnak jogában áll a jelöléseket módosítani.

Imádkozzunk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat, és hogy rendeljen alkalmas vezetőket a Szövetség élére!

Borzási Pál, főtítkár

Hargita Tábori szemle

„Nem rejthető el a hegyen épült város.” (Mt 5:14)

A 2018-as évre visszatekintve a szavak kevésnek bizonyulnak ahhoz, hogy Isten hozzánk való kegyelmét és irgalmát megfogalmazzam. Keresem, s nem találok, mintha a tavasz rügyei, a nyár esőcseppjei, az ősz sokszínűsége s a tél fehérsége mindent elmondana helyettem. Isten karjain hordott a 2018-as évben.

Sok-sok vendégünk volt, a világ minden tájáról, a Krisztus testének sokfélesége s ugyanakkor egysége újra kellemes meglepetéssel töltött el. Alig akadt olyan hetünk, amikor időnk lett a részletesebb karbantartásokra, ugyanakkor végig zajlottak a felújítási munkálatok a Dávid Házban, párhuzamosan a csoportokkal. Épp időben el tudtuk készülni az épülettel ahhoz, hogy első vendégeink használhassák. Ameddig eljutottunk, Istennek hála, lett anyagi fedezetünk, s munkások is minden fázisra. A személyzetünk éppen jó időben kibővült, imameghallgatásokat éltünk át ezzel kapcsolatban, ugyanakkor azt is látjuk, hogy a tábor életében is vannak, akik csak egy-egy fejezetre a mieink, mint egy könyvben, de nem maradnak a történetek végéig. S a megélt időért hálásak vagyunk, amire Isten tanított az idő alatt általuk, velük együtt.

Két hetet németországi önkéntes fiatalok voltak segíteni a konyhán. Példaértékű volt, ahogyan önfeláldozóan segítettek, szeretetből. Ugyanezzel a német szervezettel karácsonykor több, mint 250 karácsonyi csomagot oszthattunk szét egyik szentegyházi iskolában, kilépve a táborból, első ízben hirdelve így az evangéliumot, egy bábelőadás segítségével.

Júniusban a vakáció megkezdésével indultak a gyerekek július végéig, ebben az időszakban körülbelül 600 gyerek volt táborozni, különböző csoportokkal. Voltak hallássérült gyerekek szüleikkel együtt, gyerekklubba járó nem hívó családból érkezők, nevelőszülőknél levők, az amerikaiak által támogatott héten az ország minden részéről özönlöttek a gyerekek, a Zsil völgyéből is volt egy csoportunk, sérült gyerekek is táboroztak egy héten, ugyanakkor a zenetáborban is nagy volt gyülekezeteinkből az érdeklődés. A júliusi hónapban a sok esős idő sem jelentett akadályt a jó tábori lelkületben. Több gyülekezet fiataljai táboroztak itt idén, majd pásztori hét, misszionáriusok tábora, hálánap, s szeptember közepétől arafele felnőtteket érintő programok voltak: hitmélyítő konferenciák, ifjúsági munkás képzők, keresztyén orvosok konferenciája, gyülekezeti elvonulások, női konferenciák, egyetemista hétvégék, missziómunkások találkozója.

Hálásak vagyunk, hogy egész évben körülbelül 20 szombaton helyet tudtunk adni a Székelyföldi Bibliaiskolának, jó látni kitartásukat, a tanulási vágyat és az odaszánást. Ugyanakkor gyakran vendégül látjuk a Székelyföldi lelkipásztorok és lelki munkások imaközösségét.

(folytatás a 11. oldalon)

Az Úr kegyelméből 2019 januárjának három hétvégéjén megrendezésre került a GyEK-tanfolyam Krasznán. Összesen 53-an jelentkeztek: 41-en az első, 12-en pedig a második fokra. A foglalkozások során a gyermekmiszióról tanulhattunk különböző lelki és gyakorlati dolgokat. A tanítók – Kovács Barna és Judith Szatmárnémetiből, Nyilas Erika Kolozsvárról, Szűcs Attila Nagyváradról és Virág Tibor Nagyszebenből – felhívták a figyelmünket, mennyire fontos az evangélium továbbadása a gyerekek felé. Az Úr csodásan tud működni a legkisebbek között is.

Összegyűjtöttük néhány diák véleményét arról, hogy miért jelentkezett a tanfolyamra, illetve mit jelentett ez számára.

■ Azért jöttem erre a kurzusra, mert szükségét láttam, hogy fejlődjek a tanításban. Szeretnék, akarok többet tudni, hogy helyesen adjam le a leckét a gyerekeknek. Tudom, hogy az Úr itt akar látni. (Matei Emese, Szilágybagos)

■ Szeretném a gyakorlatban hatékonyabban tanítani és

ismerjék, milyen Istennel járni! (Petkes Enikő, Kraszna)

■ Áldott alkalom volt. Azt szeretném, ha nem csak olyan tanító lennék, aki érdekessé teszi a vasárnapi iskolai órákat, hanem aki tényleg jó útra tudja irányítani a gyerekek életét. (Máté Noémi, Szilágysomlyó)

■ Már 11 évesen megismerhettem Jézust, és elfogadhattam Őt személyes Megváltómnak, ezért nagyon fontosnak tartom a gyermektanítók munkáját. Ez kiváltság, de nagyon nagy felelősség is. (Veres Johanna Katryn, Kraszna)

■ Mikor megtanultam gitározni, megkért az egyik tanító, hogy kísérjek el pár éneket a vasárnapi iskolában. Akkor ez rendkívüli dolog volt számomra, és akkor gondoltam először arra, hogy esetleg tanító is lehetnék. Azóta izgatottan vártam a kurzust. Már akkor tudtam, hogy ezt kell tennem: szeretnék tiniket tanítani és lelkigondozni. (Kocsis Dóra-Imola, Kraszna)

■ Legjobban az az idézet tetszett, hogy a ma gyermekei a holnap gyülekezete. (Nagy Anna, Zilah)

■ Megtérésem után Isten szívemre helyezte a gyermek-

Vasárnapi iskolai tanítók felkészítése Krasznán

nevelni a fiaimat. Nagyon jó ez a kurzus, mert sok gyakorlati dolgot hallunk és látunk. (Farnas Rozália, Szilágynagyfalu)

■ Gyerekek között szolgálók hétköznapi-vasárnap. Felelősségteljes szolgálat ez, ezért éreztem szükségét ennek a tanfolyamnak. (Szilágyi Erzsébet, Szilágybagos)

■ A gyermekek képezik a jövő gyülekezetét, ezen kívül a világban sokan nem hallanak az új élet lehetőségeiről. Célom, hogy minden gyerek, akikkel kapcsolatba kerülök, halljon az Úr Jézusról. Itt megtanultam helyesen tanítani őket. (Benedek Szilvia, Szilágynagyfalu)

■ Azért döntöttem úgy, hogy elvégzem ezt a tanfolyamot, mert édesanyaként szeretném majd helyesen tanítani a gyerekeimet a bibliai igazságokra. (Dombi Melinda, Szilágynagyfalu)

■ Úgy értettem meg, hogy Isten elhívott a gyermekekkel való foglalkozásra, ezért jól és hasznosan szeretném a bibliai igazságokat tanítani. (Tolnai Melinda, Mocsolya)

■ Mikor megbíztak a vasárnapi iskolában a tanítással, nem tudtam még, hogy mit hozhat ki ebből az Úr, de szeretnék mindent az Ő dicsőségére tenni, hogy a gyerekek is meg-

szolgálatot. Már több mint 12 éve tanítok vasárnapi iskolában, táborokban és gyerekklubokon. A gyermekek hatékony tanításának 2. fokozatára azért iratkoztam fel, mert vágyat éreztem arra, hogy ismereteimet felfrissítsem és új lendületet kapjak ahhoz a munkához, amire az Úr elhívott. (Kulcsár Katalin, Zilah)

■ „A hűség nem egy érzés, nem kérdés, hanem válasz arra, hogy milyen ember vagy valójában.” (Újvárosi Edit, Kémer)

■ A „Fundatia God True Love” nevű szervezettel dolgozom, ahol a cigány gyerekekkel foglalkozunk, és biztos hasznát tudom venni az itt tanultaknak. (Fórizs Lidia-Emilia, Szilágynagyfalu)

■ 15 évesen hallottam az Úr Jézusról egy vasárnapi iskolában, és azóta a vágyam, hogy sok gyerek megismerje gyerekkorban Istent. Látom a sok szükségét a gyerekek érzelmi sérüléseikben. Szeretném engedni, hogy Isten felhasználjon a gyerekek között. (Dimény Mária, Kraszna)

■ Mindig vonzott a vasárnapi iskola, és már kiskoromban elhatároztam, hogy én is ezt szeretném csinálni, ezért jöttem el erre a kurzusra. Tudom, hogy a gyülekezetben fel >>>

>>> tudom majd használni az itt szerzett tudást. (Kelemen Kata, Zilah)

■ Az Úr már egy ideje a szívemre helyezte azt a vágyat, hogy a gyerekek között szolgáljak. Mivel tapasztalatom ezen a téren nem volt, nem mertem a gyülekezetben felajánlani a segítségemet, de az Úr gondoskodott, hogy felkészítsen erre a feladatra. (Csiszár Szilárd, Zilah)

■ Gyermekként csodáltam, hogy a vasárnapi iskola tanítóim milyen lelkesen és kreatívan mutatták be a bibliai történeteket. Akkor elhatároztam, hogy én is szeretnék ilyen tanító lenni... most ezt az álmomat váltom valóra. (Kulcsár Emese, Szilágyperecsen)

■ Hiszem, hogy az Úr nem azt nézi, hogy hány gyerek előtt szolgálok, hanem azt, hogy hűséges és kitartó legyek ebben a szolgálatban. (Fazakas Vivienn, Zilah)

■ „Ha megszűnsz tanulni, megszűnsz tanítani.” Ez a törvény mélyen a szívembe íródott a tanfolyam során. Szeretnék én is sokat tanulni és tapasztalatot szerezni. (Szeredai Betina, Egrespaták)

■ Édesanyám vasárnapi-iskolai csoportjában hiány volt tanítóból. Mivel éppen a bibliaiskolában tanultam, megkért, hogy segítsék be neki. Így kerültem a gyerekek közé. A képzést azért kezdtem el, hogy jobban, odaszántabban tudjak tanítani. (Bereczki Kriszta, Szilágynagyfalu)

■ Gyermekkoromban szólított meg Isten, és tértem meg. Amilyen fontos volt nekem hallanom az evangéliumot gyermekként, annyira nagy felelősségnek tartom, hogy én is megtegyem a gyerekek közötti szolgálatban azt, amit Isten rám bíz. (Oláh Boglárka, Kémer)

■ Életemben sokat jelentett az Örömhír Klub, hisz ez által kezdtem el járni a gyülekezetbe. Erre a kurzusra csak becsöppentem, de hálás vagyok Istennek érte. (Horvát Viktória, Szilagybagos)

■ Nekem mindig is nagy vágyam volta az, hogy gyerekekkel foglalkozhassak, és ez a tanfolyam számomra ajtót nyitott ezen az úton. Szeretnék Istennek hasznos eszköz lenni a kezében ezen a területen is. (Józsa Krisztina, Szilágyperecsen)

■ A gyermekekkel való foglalkozás mindig része volt az érdeklődésemnek. Kiváltságnak tartom, hogy a tanfolyam által Isten betekintést adott a gyermekekkel való foglalkozás mélyrétegeibe. Mert „a mai gyerek a holnap gyülekezete”. (Kulcsár Szintia, Szilágyperecsen)

■ Én már az ősszel elkezdtem a tanítást a vasárnapi iskolában, de sok kérdésem volt. Ez a tanfolyam nagyon hasznos volt arra, hogy választ kapjak a kérdéseimre. (Domokos Anett, Kraszna)

■ Hálát adok az Istennek, hogy még nincs végem és engedi végezni ezt a csodálatos, de egyben nagyon nehéz szolgálatot. Bárcsak átéreznék ennek a munkának a fontosságát és

gyülekezeti szinten is többször hordoznánk imában egymást. (Nagy Anikó, Kraszna)

■ Legtöbbször gyermek, illetve serdülő korban hozzák az első döntésüket, hogy követni szeretnék az Urat. Nagyon fontos, hogy az első hónapokban, években milyen segítséget kapnak a lelki növekedés területén. Ha sikerül imádkozó, az Urat szerető és érte szolgálatot vállaló ifjúságot nevelni, akkor van és lesz jövője gyülekezeteinknek. Ebben kulcsszeret kaptak az Úrtól és a gyülekezettől a tanítók. Őket felkészíteni lelki és „szakmai” szempontból az egyik legfontosabb és legértékesebb befektetése a gyülekezetnek. Ezért vállaltuk a Gyermekek Evangéliumi Tanítása 1 és 2 fokozatú tanfolyamok párhuzamos oktatását Krasznán. Reméljük, nem volt hiábavaló a több mint ötven önkéntes tanító áldozatos munkája. (Kovács Barna, oktató)

Hálások vagyunk az Úrnak az elmúlt hétvégék áldásaiért. Az a vágyunk, hogy a Tőle kapott táalentumokat kamatoztassuk az Ő dicsőségére. Hisszük, hogy az Úr velünk lesz és megáldja mindazokat, akik már beálltak az Ő szolgálatába, és azokat is akik még most készülnek erre. Az Úré a dicsőség mindenért!

Összeállította: **Dimény Dorottya**

A H Ó N A P Á H Í T A T A

Miért ütsz meg? – Jn 18:19-24 (18:23)

Jézus kérdésére a szolga, aki arcul üti, nem tud válaszolni, semmi bűnt nem tud ráolvasni. Első látásra mintha jelentéktelen lenne ennek az esetnek a feljegyzése, mert Jézus büntelensége nem itt van bizonyítva, hanem a főtörvényszéken, ahol Pilátus többször is kimondja: nem találtam benne semmi bűnt. Ha azonban többször átolvassuk, és a szolga szempontjából gondolunk bele az esetben, akkor a következő a tanulság:

1. Soha ne légy sem politikai, sem vallási rendszer kiszolgálója! Lehet, hogy majd te vágod pofon Jézust a testvéredben vagy olyan emberben, aki látszólag az általad kiszolgált rendszer ellensége.

2. Soha ne légy a bűn szolgája, ugyanis Jézus, a Fiú azért szabadított meg, hogy valósággal szabad légy. S ha ezt a szabadságot esetleg még nem fogadtad el, tedd meg minél hamarabb!

A Gal 5:1-ben Pál így fogalmaz: „Krisztus szabadságra szabadított meg minket, álljatok meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába fogni”. Ezt elsősorban arra érti, hogy ne végy fel magadra halott vallásos cselekedetet, miután Jézus téged épp ettől szabadított meg. Csak így, ebben a szabadságban érdemes igazán élni.

[Ferenczi Lajos, Áhítat – 2019]

Tábori szemle... (folytatás a 8. oldalról)

Minden alkalommal az erősödik meg bennem, hogy szükség van táborhelyre, táborozásokra. Egyik vezető mondta el, hogy miután látta azt, hogy egy ilyen elvonulás milyen döntéseket és változásokat tud hozni egy-egy személy életében, tudja, hogy az ilyen alkalmak az év fénypontjai, és érdemes ezekbe időt, energiát, anyagiakat fektetni, mert az emberi életekben és jellemekben térül meg. Olyanokéban, akikből felépül a gyülekezet, s akiknek az integritása meghatározza azt, hogy milyen a „hegyen épült városunk”. Hiszen nem tudjuk elrejtteni azt, ami a hegyen épült. Az beszél, hirdet valamit, s azt, hogy milyen üzenetet továbbít, minket képvisel. Hálások kell legyünk azért, hogy Szövetségünknek van egy ilyen tábora. Ahova el lehet vonulni, ahol vissza lehet térni a „hegyen épült városhoz”. Támogassuk imában, s mindenben, amiben tudjuk. Az Úr nem marad adós, és ha látjuk a változást magunkban és másokban, akkor tudjuk, hogy mindent megért.

A 2019-ES ÉVBEN HÍVJUK ÉS VÁRJUK A TESTVÉREKET A KÖVETKEZŐ ESEMÉNYEKRE:

- **Május 18: Regionális Székelyföldi Tininap**
 - **Május 24-26: Női Csenedsnapok.** Jelentkezni lehet Fogarasi Melinda testvérnőnél a nagy_meli88@yahoo.com email-címen május 10-ig.
 - **Május 31-Június 3: Reménység Konferencia** – speciális szükségletekkel vagy fogyatékkal élők számára. Jelentkezni lehet Kis Ottó lelkipásztor testvérnél: 0735501672.
 - **Június 17-22: Gyerekhét,** szervezi Kis Ottó lelkipásztor testvér. Jelentkezni lehet Kis Erzsike testvérnőnél a 0735501673 telefonszámon.
 - **Július 15-20: Zenetábor.** Szervezi a Vasárnap Iskolai Szövetség és Lisztes Piroska testvérnő. Részletek hamarosan.
 - **Augusztus 19-25: Országos IFITÁBOR** az Emabisz szervezésében. Részletek és jelentkezés a <http://www.emabisz.ro/hargita-2019/> oldalon.
 - **Augusztus 26-30: Lelkipásztorok és Családjaik Hete**
 - **Szeptember 8: Székelyföldi Hálaadó Nap, „Tudóska”** Vétélkedővel együtt.
- Szeretnénk, ha ez a hely minél több áldás forrása lenne. Imatémánk a személyzet, a bölcsesség a vezetésben, a védelem, a jó sáfárkodás, a táborozók épsége és a vendégek hitbeli növekedése, krisztusi jellemre való formálódása. Köszönjük mindazoknak, akik szívükön viselik a Hargita Tábort!

Joó Erika

„Kapocs a másik emberhez” (folytatás a 2. oldalról)

felsorolást fogalom párok alkotják, a zoltárköltészet ismerős eszközei; „mindemellett, úgy érzem” – itt tetőzik, és hirtelen a befejezéshez csendesedik a gondolat. Bár nem mondja ki, de nyilvánvaló, hogy közösség formálódott, megnevezve viszont a főbb összetartó erőket. Következésként itt is a teljes szöveg:

„Második alkalommal vettem részt az országos ifi héten. Hálás vagyok, mert sok élménnyel gazdagodtam. Örömmel gondolok vissza a csoportbeszélgetésekre, amelyek során alkalmunk adódott jobban megismerni egymást. Mindenki őszintén beszélt a hitéről, a megtapasztalásairól és érzéseiről. Hiszem, hogy a személyes történetek által mindannyian épültünk és erősödünk. A hét során a régi és új barátok társasága, a tanítások és előadások, a szívét melengető énekek és a csodálatos környezet mellett, úgy érzem, hogy a legfőbb összetartó erő az Isten érezhető jelenléte és szeretete volt.” (Mátyus Henrietta, Kibéd, Sz-okt., 12. old.)

Összegzőképpen

Tervezgettem, hogy a két ifjúsági cikkgyűjtemény mindegyik darabjából idézek. Terjedelmi okokból kellett erről lemondanom. Így maradt a Kata és Henrietta írása. Bár rövidek, de magukon hordozzák az olyan hosszabb művek jellegzetességeit, amelyeket szívesen olvasunk. „A jó szöveg ugyanis egységes egész” – Deme László nyelvész idéztem itt –, a mondatok megszerkesztett együttese. A mondat is egyrészt megszerkesztett – hozzáad valamit a szöveg tartalmához –, másrészt beszerkesztett, tehát kapcsolódik az előzményekhez és átvezet a továbbiakba. A végeredmény, kis fantáziával, egy szerkezet, amely adott esetben jól működik. De erről is van szó, hiszen a mondat- és szövegalkotás nem cél, hanem eszköz, gondolataink hordozója. Vagy másképpen, az előbb idézett nyelvész szerint: „kapocs a másik emberhez”.

Szilágyi László

JELES NAPOK MÁRCIUSBAN

- **Március 2-án** a kolozsvári kerület nőtestvérei találkoznak Magyarlónán.
- **Március 4-én** a székelyföldi missziókerület tart megbeszélést a Hargita Táborban.
- **Március 8-10** között kerül sor a 36. TELEK találkozóra Erdélyben.
- **Március 15-17** között MABAVISz tanácsülés lesz Amerikában.
- **Március 30-án** tartja a Szövetség négyévente megrendezett választókongresszusát Kolozsváron.

Kereszt a falon

Sikerült másfél héttel hamarabb befejeznem a szesz-
sziót, ezért a hivatalos egyhetes vakációm két és fél
hetesre duzzadt. Így hát örömmel, sugárzó arccal ültem
be az autóba, amikor Kolozsvárról haza, Szatmárnéme-
tibe utazhattam. Végre kipihenhetem a félév fáradalmait
– gondoltam – és élveztem azt, hogy az egyetem által
rám nehezedett terhek csak úgy leesnek a vállamról. Szó-
val volt okom a hálára, és megköszöntem Istennek, hogy
olyan csodálatosan átvezetett ezen az időszakon.

Amikor hazaértem, a húgommal támadt egy ragyogó
ötletünk: mivel neki is épp vakációja volt, arra gondol-
tunk, hogy felülünk egy vonatra és meglátogatjuk a Bu-
dapesten élő rokonainkat. Meg is terveztük tehát az
utunkat, megvettük a vonatjegyeket és izgalommal vár-
tuk a kirándulást. Másnap kora reggel indultunk a nagy
kalandra. Az utat nagyon élveztük, főleg azért, mert vo-
nattal még sosem léptük át a határt.

A budapesti Nyugati pályaudvaron már vártak minket.
Nagy volt a viszontlátás öröme. Úgy terveztük, hogy há-
rom napig maradunk a városban, ezért volt bőven időnk
arra, hogy sétáljunk, körbejárjuk a nevezetes helyeket,
múzeumot látogassunk, vagy éppen a Szent István-bazi-
lika körkilátójából kémleljük a város szépségeit.

Nagyon sok múzeum működik Budapesten. A mi vá-
lasztásunk a Művészetek Palotájában található Ludwig
Kortárs Művészeti Múzeumra esett. Az intézmény pont a
30. évfordulóját ünnepelte. Bár nem rajongok különös-
képpen a kortárs művészetért, mégis érdekes volt körül-
nézni a kiállított graffitik között. Ami nagyon megfogott,
az egy üres terem volt, amiben csak egy asztal volt elhe-
lyezve, rajta egy pár szivaccsal és festékesdobozokkal.
Érdekes módon a fehér fal tele volt rajzolva, festve min-

dennel, amit csak el tudunk képzelni: feliratok,
művészi felfestett szem, mosolygós arc, egy
ajak és még sok más. Ezek mind a látogatók
produkciói. Bárki, aki arra járt, festhetett vala-
mit a falra. Nem vagyok oda túlságosan a falra
firkálásért, de felszínre jött a gyermeki énem.
Vettem a szivacsot, belemártottam a kék fes-
tékbe, és (mivel nincs túl nagy tehetségem a
rajzoláshoz) festettem egy házikót benne egy
„blue” (angolul kék) felirattal. Amíg gyönyör-
ködtem a „mesterművemben”, addig egy érde-
kes dologra lettem figyelmes. Nagynénikém is
fogott egy szivacsot, majd vérvörös színnel két
vonalat rajzolt a falra: egyet vízszintesen, a má-
sikát függőlegesen. Egy keresztet. És megszé-
gyenültem. Nekem eszembe sem jutott (pedig
ahhoz még az én tehetségem is elég, hogy ne
rontsam el).

Eszembe jutott, amit Jézus mondott a hegyi
beszédben: „Ti vagytok a világ világossága. Nem rejt-
hető el a hegyen épült város.” (Mt 5:14) Majd beszél ar-
ról, hogy a lámpást nem azért gyújtják meg, hogy elrejt-
sék, hanem azért, hogy másoknak is fényt árásson.
Nemde? És mi milyenek vagyunk, hívő fiatalok? Mert mi
is nyomot hagyhatunk a világnak a falán, ami tele van
mindenféle felirattal, amit a világ szépnek és jónak gon-
dol. Aztán amikor ránk kerül a sor, ahelyett, hogy a ke-
resztnek az üzenetét íránk rá, inkább mi is megtoldjuk
pár művészi rajzzal, alkalmazkodunk ahhoz, amit a vi-
lág tesz. Merjük felvállalni azt, akik vagyunk, akivé tett
minket Ő, Aki megváltott. Hagyjuk ott a keresztet, a
megváltás üzenetét mindenütt, ahol járunk!

Kovács Patrik, Szatmárnémeti

Hargitai élménybeszámolók

„A zért szeretem a Hargitán, mert egyrészt tu-
dom, hogy feltölt majd, gazdagít élményekkel,
változtat, másrészt pedig egy kevés ideig ideális környe-
zetben lehetek, ahol hívőként nem kell túl sok kihívással
szembenéznem. Az az idő, amit ott töltünk, viszont épp
arra szolgál, hogy felkészítsen a hétköznapi, nem min-
dig kedvező élethelyzetekre. A gazdag lelki töltet, ami
egy ilyen hétre jellemző, segít, hogy a saját környeze-
temben, a mindennapokban, tudjam gyakorlatban is
megélni azt, amit elméletben tudok.” *Debre Elizabeth,
Szilágyperecsen*

„S zámomra a hargitai tábor az a hely, ahol meg-
értettem, hogy szükségem van Jézusra. Az volt

a félelmem, hogy soha többet nem lesz más lehetőségem találkozni Vele. Valami sokkal mélyebbre vágytam, mint egy egyszerű találkozás, arra vágytam, hogy jelenlétében összetörjek, és mindent le tudjak tenni. Bármilyen áron meg akartam térni, de nem volt erőm segítséget kérni. Hála az Úrnak, voltak olyan fiatalok, akik imádkozni hívtak. Akkor tapasztaltam meg azt, amit nem lehet szavakba önteni: megtértem.” Vince Zoltán, Szatmárnémeti

„A Hargita Keresztyén Táborról sok jó dolgot lehet mondani. Gyönyörű természet, különleges múlttal rendelkező épületek, kedves emberek, de mégis Isten teszi azzá, ami valójában. Számomra is ez tette egy nagyon kedves hellyé, ahova mindig szívesen megyek, és ahol szívesen fogadnak. 2017 nyarán az ifitáborban szólított meg Isten, itt történt életem egyik legfontosabb eseménye. Sok új barátság is kötődik ehhez a helyhez. Kedves hely számomra, és mindig örömmel gondolok vissza az ott kapott emlékekre.” Kovács Ágnes, Székelyudvarhely

„Számomra felmenni a „Hegyre”, az országos ifitáborba mindig egyfajta hazaérkezést jelentett. Szerintem kifejezetten léteznek olyan áldások, amelyeket az ember csak ebben a táborban tapasztalhat meg. Mindig többet kaptam, mint amit számba vehettem volna. Ott éreztem először, mekkora erő és mennyi áldás rejlik abban, ha előzőleg imádkoznak egy táborért, s ha a szervezők a szolgálatot szeretettel, lelkesedéssel, de legfőképpen Istennek tetszően végzik.” Gál Szilvia, Barót

Beszámolókat olvashattunk arról, hogyan munkálkodott Isten évről évre a fiatalok szívében az országos hargitai ifitábor alatt. Az Ő kegyelme és jósága ez irányunkba, Övé a dicsőség, miénk pedig a tapasztalt áldás! Szeretnénk hasonló lelki élményekkel gyarapodni a 2019-es ifihét alatt is. Ezért kérjük a kedves olvasókat, hogy tekintsék szívügyüknek és hordozzák imádságban az ideitáborozást, amelynek időpontja augusztus 19–25.

A táborozás költségei sajnos évről évre növekszenek. Hála azért, hogy a körülmények is folyamatosan javulnak, a szervező EMaBISz célja ugyanakkor az, hogy minél kedvezőbb áron tegye elérhetővé a tábori hetet a jelentkezők számára. Emiatt felhívást intézünk a testvérek felé. Ha valakit arra indít a szíve, hogy alkalmi pénzadományt (vagy akár rendszeresen) támogassa a táborozás megszervezését (vagy általában az EMaBISz munkáját), kérjük, vegye fel a kapcsolatot Kiss Mátéval, az Ifiszövetség gazdasági titkárával a támogatás részleteinek megbeszélése végett! Köszönettel, az EMABISz!

Elérhetőség: Kiss Máté

E-mail: kissmate@emabisz.ro – Tel.: 0752 581 963

Könyvajánló

Klaus Güntzschel: **Az apai szív**

- Védőbeszéd az apaság mellett

Sokan azt állítják, hogy Sigazi férfiak már nagyon kevesen maradtak. Sőt, az olyan férfiak, akik jó apukák lennének, már szinte teljesen elfogytak. Vajon az apák kihalófélben vannak? Barack Obama, volt amerikai elnök, egyik beszámolójában arról beszél, hogy mennyire nagy

probléma az apák hiánya a társadalomban, és ennek a következménye meglátszik azon, hogy a fiatalok elítéltek nagyon nagy százaléka apa nélkül nőtt fel. Vajon hova lettek azok az apák, akik küzdöttek a családjukért, akik készek voltak életüket is odaadni azért, hogy szeretteiknek jobb jövőjük, életük legyen?

Az apai szív című könyv egy utazásra hívja az apákat és a fiaikat egyaránt. Földünk legbölcsebb királya sétálni viszi fiát, és egy-egy pihenő alkalmával felhívja gyermeke figyelmét az élet különböző területeire, melyeken apaként később helyt kell állnia. Ennek a sétának résztvevői lehetünk mi is azért, hogy „kihallgatjuk”, mit is mond ez az édesapa.

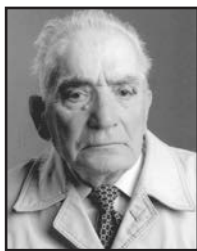
Akár fiúként, akár édesapaként veszed kezébe ezt a könyvet, az akkor elhangzott párbeszéd hasznos tanácsokkal lát el, amelyek segíthetnek megállni az élet zavaros hullámai között. Vége elő egy ceruzát, készíts egy forró teát, keress egy nyugodt helyet, és gyere te is „kihallgatni” e nemes beszélgetést!

Moroz Lóránd

Ifjúsági események 2019 tavaszán

- március 22-24.: székelyföldi regionális konferencia, Marosvásárhely
- április 26-28.: szilágysági regionális konferencia, Szilágybála
- május 17-19.: bihari regionális konferencia, Nagyvárad-Rogéiusz

Részletek a honlapon: www.emabisz.ro

■ † **Id. Kelemen Jánost** életének 96. évében, 2018. december 23-án szőlította haza az Úr. Idős napjaiban is jellemezte az életöröm, békesség, megnyugvás, Isten iránti hála. 1923. január 20-án született Kisgalambfalván, népes, szolgáló hívő családban

nőtt fel. Tanulmányai során 1939 szeptemberében elkerült Brassóba, ahol elfogadta az Úr Jézust személyes Megváltójának és még abban az évben bekerült. 1944. szeptemberében katonai behívót kapott, a kiképzés után a frontra került. Azt kérte az Úrtól, hogy a katonai szolgálat teljesítésekor ne kelljen emberre lőnie, és Isten ezt meg is adta: bár mesterlövész volt, mégsem kellett emberi életet oltania. A 27 hónapnyi orosz hadifogságból épséggel hazatérve, 1948. május 2-án házasságot kötött Dénes Irmával Székelymuzsnáról. 62 évet éltek házasságban, családjukat Isten 5 gyermekkel, 10 unokával és 20 dédunokával áldotta meg. Testvérünk 1950-től énekkart és zenekart tanított és szervezett Kisgalambfalván, később pedig Székelyudvarhelyen is. A karmesteri szolgálatot hűséggel, kitartással, szeretettel végezte az 1980-as évek elejéig, azután pedig énekkari és zenekari tag lett késő öregkoráig. Temetése 2018 karácsonyának másnapján volt. Mezei Ödön székelyudvarhelyi lelkipásztor hirdetett igét, párhuzamot vonva az agg Simeon életével; a temetőkertben Kis-Juhász Vilmos lelkipásztor szolt az Úr Jézusban való üdvösségről és a feltámadás reménységéről. A gyászistentiszteleten a főként barótiakból álló énekkar szolgált és a székelyföldi fúvószenekar. Családja és a gyülekezet szeretettel emlékezik hitére, kitartóan szolgáló életére, és arra, hogy reménnyel várta a megjutalmazást Istentől. **[A gyászoló család]**

■ Fájdó szívvel búcsúztunk † **Nagy (szül. Mihály) Éva** testvérnőtől Kémeren, aki a hazahívó szót 2019. január 16-án kapta, amikor 58 évesen megválva földi porsátorától, megbékélt szívvel az Úrhoz költözött. Gyermekkorát sok gond, fáradság, nélkülözés ellenére vidám gyermekként élte meg a nagy család forgatagában. Már fiatalon érdeklődött az Úr Igéje iránt, és az Ő hangjának engedve döntött az Úr Jézus mellett. Egész élete során hűséges volt Megváltójához és a gyülekezethez. Hirtelen feltörő súlyos betegségét megadással, türelmesen, kitartóan, és továbbra is Isten kegyelmében bízva hordozta.

A temetésén Isten vigasztaló igéjét Pardi Félix lp. testvér hirdette a Fil 1:21 alapján, kihangsúlyozva, hogy egy hívő ember számára az élet Krisztus és a meghalás nagy nyereség. Ezt követően Papp László tv., a helyi

pünkösdi gyülekezet vezetője szolt a végtisztességet tevő gyülekezet felé román nyelven. A sírkertben Ger-gely Pál lp. testvér emlékeztetett minket arra, hogy van feltámadás és viszontlátás. Testvérnőnk igen nagy űrt hagy maga után a családban és a gyülekezetben is, de a viszontlátás reményében búcsúztunk tőle el egy rövid időre. **[Pardi Félix lp.]**

■ 2019. január 18-án, 90 éves korában hívta az Úr haza † **Sólyom Dénes** testvért, a krasznai magyar baptista gyülekezet legidősebb tagját. Testvérünk 1928. október 28-án született Krasznán. 1955. március 26-án kötött házasságot Vadas Irmával, akivel 63 évet éltek házasságot. Két gyermekük közül Dénes fiatalon, 36 éves korában, autóbalesetben hunyt el. Isten hívó kegyelme Sólyom Dénest is elérte, élő hitre jutott és bekerült 78 évesen, 2007. január 7-én. Szerette a krasznai gyülekezet testvériségét és hűségesen látogatta az istentiszteleteket, amíg tehette. Nagyon vágyott arra, hogy megérje a múlt novemberi idők vasárnapját, de az imaházban már nem vehetett részt az istentiszteleten, hirtelen súlyosbodó betegsége miatt. Leányával, Irmával, unokaival és dédunokaival együtt a sír szélén tekintetünk az örökkévalóság felé fordította az Úr. Az igét Kiss Zoltán testvér hirdette. „Hosszú élettel elégittem meg őt, és megmutatom néki az én szabadításomat” (Zsolt 91:16). Emléke legyen áldott! **[B. I.]**

■ 2018 július 27-én kísértük utolsó földi útjára Szilágysomlyón † **Józsa Sándorné, született Darabont Magda** testvérnőt, akinek Teremtő Istenünk 79 évet ajándékozott. Testvérnőnk Szilágyperecsenben született 1939. július 8-án. Az Úr Jézus Krisztusba, mint Megváltójába vetett hitét 1954. augusztus 26-án vallotta meg, a keresztség vizében, csatlakozva a Szilágyperecseni Baptista Gyülekezethez. 1960-ban házasságot kötött id. Józsa Sándorral, akivel boldogan élt 58 éven keresztül. Házasságkötésük után Szilágysomlyóra költöztek, ahol Magda testvérnő minden adandó alkalmat kihasználta, hogy valamilyen szolgálattal szolgáljon a gyülekezetben amíg egészségi állapota megengedte. Három fiú gyermekük született: Sándor, László és Ernő. 1993-tól, 25 éven át fizikai egészsége egyre csak romlott, míg végül több éven át férje és családja gondviselésére szorult. A temetésén Isten vigasztaló igéjét a kápolnánál Szekrényes Pál ny. lp. hirdette és a szilágyperecseni zenekar is szolgált, a temetőkertben dr. Kovács József lelkipásztor tolmácsolta Isten szavát. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló család részére.

■ † Gere (szül. Kis Mihály) Anna folyó év január 22-én, rövid, két hetes szenvedés után költözött el Urához, akit nagyon szeretett és hűségesen szolgált élete végéig. Temetése 2019. január 25-én volt népes gyülekezet jelenlétében Nagyváradon a Ruli-

kovszky temetőben. A vigasztalás ígét Budai Lajos, Szabó László és Bányai János testvérek hirdették. Énekekkel a gyülekezet összevont kórusa szolgált. Édesanyánk Kalotaszentkirályon született 1939. szeptember 10-én. Ott tért meg, majd Kiskapuson, Varga János lelkipásztor testvér által merítkezett alá. 1958-ban házasságot kötött Gere Jánossal, házasságukat az Úr 4 gyermekkel, 16 unokával és 18 dédunokával áldotta meg. 1965-ben a család Nagyváradra költözött, ahol a Nagyvárad Belvárosi Gyülekezet elkötelezett tagja lett haláláig. Férje 1994-ben az Úrhoz költözött. Több mint 24 évet élt özvegyen, az életét a családjának és az Úrnak szentelte.

Élete példa számunkra, emléket szívünkben őrizzük, míg élünk. **[A gyászoló család]**

■ Szilágynagyfaluban, 2018. december 18-án a viszontlátás reményében búcsúztunk † Deák (Tökölyi) Magdolna testvérnőtől, aki 85 földi évet kapott. Már ifjú korban döntött Jézus Krisztus mellett, és 1949. szeptember 19-én bemerítkezett Szabó László lelkipásztor testvér által. 1957. május 8-án házasságot kötött Deák Bálinttal, akivel közel 59 évet élt boldog házasságban. Példás hívő életük volt. Az Úr 5 gyermekkel ajándékozta meg őket. Testvérnőnk többféle szolgálatot végzett a gyülekezetben: költeményeket mondott, énekkarban szolgált és a vendégszeretetet nagy örömmel gyakorolta. Több mint 15 éve folyamatosan romlott az egészségi állapota csontritkulás és porckopás miatt. Betegségéből kifolyólag nehezzé vált a járás, és járóbot segítségére szorult. Májustól betegsége súlyosbodott, nem volt képes részt venni a gyülekezeti alkalmakon, a család gondozására szorult. Ez idő alatt sokszor beszélt a hazaköltözésről, amit várt, és az Úrral való találkozásról, amire sokat gondolt. Elköltözésével egy imádkozó lélekkel kevesebb lett gyülekezetünkben. A gyászistentiszteleten a Lk 8:40-52 és 1Thesz 4:13-18 alapján Nagy István helybeli lelkipásztor hirdette az ígét, az ének- és zenekar pedig szolgálataival dicsérte az Istent.

Viszontlátásra a mennyben! **[Nagy István]**

MIT TANÍT A BIBLIA? (21.)

Pletyka és rágalom

A pletyka állandó problémát jelent még a gyülekezetben is, mivel a régi természetünk élvezi a rágalmozó hírek hallgatását és terjesztését. A „pletyka” szó nem szerepel a Bibliában, de a „rágalom” igen. „Ne terjessz rágalmakat néped között! Ne törj felebarátod életére. Én vagyok az Úr!” (3Móz 19:16). „A rágalmozó titkokat tár fel, de a hűséges lélek leplezi a dolgot” (Péld 11:13). „Ha elfogy a fa, kialszik a tűz, ha nincs rágalmozó, megszűnik a viszály. A szén parázslík, a fa lángol, a viszálykodó ember pedig perpatvart szít. A rágalmozó szavai, mint a jó falatok, behatolnak a test belsejébe” (Péld 26:20-22).

A rágalmozás olyan hazug részletek elbeszélését és hallgatását jelenti, amelyek másoknak kárt okoznak. Péter ezt „más dolgába avatkozás”-nak nevezi (1Pt 4:15). „Mindenkori őrizkedjék felebarátjától, ne bízzatok a testvérben sem! Hiszen még a testvér is mind meg akar csalni, rágalmakat terjeszt még a felebarát is” (Jer 9:4). Pál apostol némely özvegyasszonyról mond ilyeneket: „Egyszersmind pedig dologkerülő lévén, megtanulják a házról-házra való járogatást; sőt nemcsak dologkerülő, hanem fecsegők is és más dolgába avatkozók, olyanokat szólván, amiket nem kellene” (1Tim 5:13).

Ne tévesszük össze a rágalmozást más keresztyén tevékenységgel. Kloé emberei például nem rágalmoztak, amikor a korinthusi gyülekezet problémáit közölték Pállal (1Kor 1:11). Pálnak joga volt tudni azokat, és a Kloé emberei ezt nem rosszindulattal, kárt okozva adták tovább, hanem segítő szándékkal. Ugyanígy, közölni a lelkipásztorral, a vasárnapi iskolai tanítóval vagy az elöljáróval a gyülekezeti tagok életére vonatkozó dolgokat, nem jelent rágalmozást, ha segítő szándékkal történik. Az apával vagy anyával közölni gyermekére vonatkozó dolgokat kötelesség, nem pedig rágalmozás.

Pál a krétaiakat úgy jellemezte, hogy „mindig hazugok, gonosz vadak, rest hasak” (Tit 1:12), idézve egyik írójukat, de ezzel nem hazugságot mondott, és nem sértetni akarta őket, hanem segíteni akart rajtuk, „hogy a hitben épek legyenek”. Egymás intése nem rágalmozás (Zsid 3:13. 10:24-25), mert nem szeretetlenségből vagy rosszindulatból fakad, hanem az „igazságot követi szeretetben” (Ef 4:15).

A tanítást vizsgáljuk meg (ApCsel 17:11. 1Thesz 5:21. 1Kor 14:29), a hamis tanítókat leplezzük le (1Tim 1:20. 2Tim 1:15. 2Tim 2:17. 2Tim 4:10. 2Tim 4:14-15). Pál apostol örült, ha a gyülekezeti tagok képesek voltak egymást inteni (Róm 15:14). Ez a lelki érettségnek és a kegyes lelkületnek volt a jele (Tit 2:3-5). **[Dr. Borzási István]**

Meghívó országos Női Csendesnapokra

Örömmel és Isten iránti hálával értesítünk mindenkit, hogy a Nőszövetség szervezésében ebben az évben is megrendezésre kerülnek a közkezdelt **Női Csendesnapok**. A konferencia tervezett témája: „Állj a Kősziklára!” A mai posztmodern realitásban csak úgy maradhatunk hiteles keresztyén nők, (akik nemcsak vegetálnak, hanem építenek, és kreatívan részt vesznek a társadalomban), ha újra meg újra visszatérünk a Kősziklához, ragaszkodunk az eredeti Etalonhoz, Jézus Krisztushoz, és másokat is Hozzá segítünk.

■ **Helyszín:** Hargita Keresztyén Tábor

■ **Időpont:** 2019. május 24-26.

■ **Résztvételi díj:** 120 RON

■ **Jelentkezési határidő:** május 10.

■ **Jelentkezni lehet:** Fogarasi Melindánál:

nagy_meli88@yahoo.com, e-mail címen, a jelentkezők pontos névsorával, és a helység megnevezésével. A jelentkezés azzal válik érvényessé, ha kifizették a jelentkezési díjat a Nőszövetség bankszámlájára: **Uniunea Bisericii Baptiste Maghiare din Romanai – Asociația de Femei**

RO760TPV380000744582RO02

CIF 4705934 CCBZ Zalau

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

ORSZÁGOS 2019
Női Csendesnapok

HELYSZÍN
Hargita Tábor

IDŐPONT
2019. Május 24-26

SZERVEZŐ
Romániai Magyar
Baptista Nőszövetség

Állj a kősziklára!
Zsolt 11:3

Egyedülálló nők országos konferenciája

Szeretettel hívjuk az egyedülálló nőket újra az ige mellé, csendes áhítatra és örömteli dicsőítésre. A Nőszövetség által szervezett konferencián alternatív programokat tervezünk a fiatalabbaknak és az idősebbeknek.

■ **Helyszín:** Keresztyén Turisztikai központ, Székellyő

■ **Időpont:** 2019. április 26-28.

■ **Résztvételi díj:** 100 RON

■ **Jelentkezési határidő:** április 15.

■ **Jelentkezni lehet:** Kui Juliánánál:

kuijuli@gmail.com e-mail címen, és Borzási Mártánál:
martaborzasi@yahoo.com e-mail címen, vagy a 0735-500170 telefonszámon.

Szeretettel várunk!

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605